

НЕТЛІННА КРАСА ВІЧНОСТІ

18 травня – Міжнародний день музеїв

вечьких, а в 1566 р. стало частиною помістя графів Ходкевичів.

Саме представникам цього великого магнатського роду зобов'язаний Млинів своєю славою, як одного із самих найпрекрасніших куточків Рівненщини. Звичайно ж, мова йде про флігель палацу графів Ходкевичів, у якому зараз знаходиться краєзнавчий музей. Музей – це оберіг того, що відійшло під дією часу, він зберігає нетлінну красу вічності, служить не тільки культурній освітності, але й є науковою інституцією.

З нагоди професійного свята вітаю своїх колег, котрі наполегливо працюють чимало для урізноманітнення музейних експозицій та екскурсій, поповнення фондів новими цікавими експонатами та колекціями.

Вітаю й тих, хто із радістю завжди відгукується на пропозицію брати участь у заходах, які проводяться на базі музею, організовувати виставки своїх виробів, бути присутнім на їх презентаціях.

Вже традиційними стали сімейні виставки родин Довгалюків, Августін, Хомутовських і Штурхецьких. А також майстрів народної творчості – умілих майстринь вишивки Зоряни Малевич (її твори на релігійну тематику мали хороший відгук у відвідувачів нашого закладу), Дани Хомутовського і Марії Вітик.

Чудові роботи талановитої майстрині художньої вишивки Людмили Патіюк цього року побували на «Музейних гостинах» у Рівному, організовані обласним краєзнавчим музеєм.

Протягом травня у музеї діє виставка «Незвичайне зі звичайного» молодого майстрині, жительки смт Млинів Людмили Засадко. Відвідавши виставку і давши оцінку виробам, можна пересвідчитись у тому, що це дійсно незвичайні роботи, виконані зі звичайних матеріалів, які оточують нас.

Саме тепер музейні працівники відчували підтримку нової влади і в нас є повне право вірити в краще майбутнє, бути впевненими, що зібране і збережене нами залишиться пам'яткою для прийдешніх поколінь.

Катерина ТИМОЩУК,
директор Млинівського краєзнавчого музею.

«Плавним потічком ллється поезія і звучить музика, відкриваючи перед слухачем покриті пилом вічності сторінки минулого, вимальовуючи картинки того, що вже ніколи не повернеться...»

Перед нами зразок із спогадами про старовинні садиби України. Вони – як велика дзеркальна мозаїка, в частинках якої відобразилась епоха. Скільки їх, таких часточок-садиб, що як вогні від феєрверку розсипались по українській землі? Щедро наділений ними наш благодатний край, де майже в кожному місті, містечку, селі кризь зелені гаїв і садів ще в минулому столітті й на початку нинішнього проглядались то маленький сільський палац, а то й розкішна поміщицька садиба, яка величавим матеріком підіймалась над округою. Наш край із чудовими ландшафтами, лісами, лугами, напоєними водами тисячів струмків, рік, озер наче самим Богом була призначена для спорудження тут багаточисленних палацово-паркових ансамблів. Аби душа раділа і відпочивало серце...

Однією з перлин краю і є невелике наше містечко Млинів, відоме ще з початку XVI століття. За традицією тих часів, поселення в числі інших у 1505 році було подароване польським королем Сигізмундом Старим брату Кременецького намісника Якубу Михайлу Монтовтовичу. Від його нащадків перейшло у власність роду князів Вишне-